

**ARANYMISE
A DOROGI BÁNYALELKÉSZSÉG
PLÉBÁNIATEMPLOMÁBAN**

C év

1– 5 oldal

Olv.: 2Kor 9,6-11 – Mt 6,1-6.16-18
Jézus Názáretben

KOZMA IMRE OH ATYA ARANYMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kozma Imre Atyát köszönti egy kis hittanos gyermek a többiek nevében!

Kedves Atya! Hányszor énekelted harsogva: „Credo in unum Deum!” Hányszor ujjongott a szív: „Dominus vobiscum!” Hányszor szállt le hozzád a mindenség hatalmas Ura az Ostya hófehér színében! Hányszor sugárzott rád a végtelen szeretet Istene! Hányszor izzott a szív, amikor melletted tudtad az örök Atyát elrebege a Pater Nostert, a szent imát!

Íme kívánságaink az aranymisédre

Legyen szívedben örök karácsony, legyen Betlehem és a jászol! Lelked maga legyen a dal: „Glória!” Legyen lelked örök húsvét! Benned éljen az alleluja! Hevítsen az örök élet fenséges himnusza! Aranymiséden atyánk veled az Úr Krisztus és veled Mária, égi Édesanyád! Itt ünnepel veled sok-sok lelki gyermeked, a máltások buzgó tábora, ez a nagy és szent család!

Szálljon fel lelkedből a hálaadás: „Deo Gratias!”

Kozma Imre Atyát köszönti a Plébános Atya!

Kedves jubiláló, aranymisés Imre Atya!

A gyerekek köszöntése után az ember meghatódik. Visszacseng, ahogy ők készültek és ahogy te készültél, mint örök zarándok. Igaz zarándokként jöttél ide a volt munkaköröd helyére. 49 évvel ezelőtt, mint káplán jöttél először ide a bányász templomba. Most köszönhetlek téged, mint aranymisést újra itt ennél az oltárnál, ahol hányszor és hányszor bemutattad az Úr áldozatát híveidért.

Ez a kis közösség egy lelki csokrot kötött neked!

A gyerekek átadták a szép virágcsokrot. Mi lelki csokrot készítettünk. Fogadd el ezt és kérlek, hogy aranymisédet mutasd be értünk Dorogiakért. Itt vannak kicsinyek, nagyok. Itt van a polgármester úr, itt vannak a hívek, közeli-távolról jött vendégek, akik azért jöttek, hogy aranymisés áldásban részesítsd őket. Kérlek, fogadd el ezt a lelki csokrot emlékül tőlünk!

Add reánk majd aranymisés áldásod! Isten hozott!

Kozma Imre Atya válaszol!

Szépek a virágok, de a lelki csokor szebb! Visszagondolok azokra az apróska virágokra, amelyek akkor bújtak ki a földből és megnövekedtek. Csokor lett belőlük, gyerekek csokrot kötöttek belőle, de – ahogy atyával beszélgettem – a hívek koszorúja is nőttön-nőtt. Legyen áldott ezért az Isten! Legyen áldott az Úr minden szolgája! Kérem, imádkozzunk együtt azért, hogy itt az a közösség, amit ez a templom gyűjt össze, egyre közelebb kerüljön mindenegyes

tagja egymáshoz. Az Egyház vagy közösség, vagy nem is létezik. Ma ezt ünnepeljük. Ha egymás felé fordulunk, megismerjük emberi arcunkat, jobb esetben megismerjük az Isten arcát. Nekünk ez a küldetésünk. Egymással úgy tartozzunk össze, hogy Isten arca ne legyen idegen ebben a világban, mert vagy Isten arcára formáljuk saját arcunkat, vagy belefutadunk gazdasági, politikai vállalkozásokba. Hatalmas áldozatokat hozunk esetleg, de nincs jövőnk, különösen Európának, mert elképzelhetetlen a jövő Isten nélkül, parancsolatok, örök igazságok nélkül.

Mi azért gyűltünk itt össze, hogy kérjük Isten kegyelmét,
mert csak a kegyelem segítségével lehetséges
a saját arcunkat úgy formálni, ahogy azt az Isten akarja!

***Ebben az esetben a legnagyobb ajándékot adhatjuk egymásnak,
az Istentől tanult elfogadást, az Istentől tanult jóindulatot,
az Istentől tanult nagylelkűséget, áldozatkészséget, szeretetet!***

Imádkozzunk azért, hogy mindezek az isteni értékek növekedjenek szívünkben! Örülök, hogy önökkel találkozhatom ezen a mai napon! Isten hozott mindenkit innen közelről és távolabbról is. Mi mindannyian most úgy ülünk le egymás mellé, mint testvérek! Isten hozott mindenkit! Dicsértessék a Jézus Krisztus! Mindörökké! + **A M E N** +

Szentbeszéd

Kedves, jó dorogi Testvérek!

Nagyon nagy örömmel jöttem ide! Zarándokúton vagyok. Mindegyikünk életútja zarándoklat. Ezért könyörgünk Istenhez, hogy ezen a úton végig tudjunk menni. Néha elfogy a testi erőnk, máskor a lelki erőnk, megint máskor elfogynak a lehetőségeink, az életünk feltételei. Akkor az ember legszívesebben vissza is fordulna és nem biztos, hogy tud örülni az életének.

***Pál apostol azt mondta a Szentírásban, hogy a pap magvető!
Megpróbáltam itt magot vetni!
Most is van a kötényemben néhány maroknyi mag,
amit még szeretnék elvetni!***

1996-ban a Betegápoló Irgalmas Rend közösségébe léptem

Egyetlen vágy motivált, a beteg embereket segíteni! Mint a Máltai Szeretetszolgálat munkása megállapítottam, hogy a szegény emberek betegebbek is. Nem hagyott nyugton. ez a gondolat, 1996-ban ezért hoztam ezt a döntést. Azóta egészségügyi intézmények, kórházak, idős otthonok, orvosi rendelők működtetését igyekszünk irányítani, segíteni. Néha bele kell nyúlnom a kötényembe, hogy magot szórjak, mert ez a munka – ezért is választottam az irgalmasokat – csak sajátos szerencsével végezhető. Mindannyian tudjuk, milyen gondokkal küzd az egészségügy. Valamiképpen ez a magyar egészségügy mégis létezik!

***Egyetlen letéteményesei ennek
- mindenek ellenére, csalódásaink, ítéleteink ellenére is,-
az orvosok, a nővérek!
Hallatlan áldozatokat hoznak!***

A Közép-Európai Irgalmas Rend vezetőségének tagjaként sajátos tapasztalatokat szerzek a bajoroktól, osztrákoktól, olaszoktól, a felvidéken élőktől, lengyelektől. Az osztrákok –

legmélyebben ebbe a rendszerbe látok bele – kétségbe vannak esve, mert ettől az évtől kezdődően 25 %-al kevesebb pénzt kapnak a gyógyításért. Amikor könnyeket ontottak, akkor mosolyogva mondtam nekik: ami még nektek maradt, mi annak a tizedéből élünk. Legyünk reálisak! Nem a mi helyzetünk a realitás, de az ő kétségbeesésük egyáltalán nem realitás.

Nem engedtek ki Rómába tanulni!

Szent Pál apostol arra szólított fel, hogy magot szórjak. Arra gondoltam, hogy most hagyom a magot a kötényemben. Inkább néhány olyan dolgot mondok el a testvéreknek, amiről senki sem tud a mai napig. 1964 szeptemberében kerültem ide, mint **hulló csillag**. Előtte - második feladatkör szerint - Táton már tevékenykedtem Esztergomból kijáróként.

Első helyem idehozott ebbe a közösségbe, ebbe a templomba!

Azt mondtam, hogy hullócsillagként kerültem ide. 1964-ben kötötte meg a magyar állam Vatikánnal a szerződést. A szerződés értelmében a teológiát befejezett papok posztgraduális képzésre Rómába mehettek tanulni. Jámbor professzoraim, meg a kormányzó úr úgy döntöttek, - amiről engem nem értesítettek – hogy én mehet ki Rómába tanulni. Az idő múlt, múlt, múlt, már minden évfolyamtársam kint volt. Mi fiatal emberek toporogtunk, hova mehettünk, tele voltunk lelkesedéssel, gondolatokkal, ötletekkel, míg otthon ücsörögtünk. Eljöttem Esztergomba és megkérdeztem, hogy ránk nincs szükségük? Azt mondta az irodaigazgató, legyek nyugodt, más kérdésekkel foglalkoznak, majd értesítenek. Aztán értesítettek, jött a kinevezésem, hogy jöjjen Dorogra, a Dorog bányai lelkésziségre.

Kormányzó úrral közölték, hogy Rómába majd az megy tanulni, akit ők kiengednek. Ez az egyházügyi hivatal válasza volt. Így én itthon maradtam és jöttem a dorogi Bányalelkésziségre. Kormányzó úr makacs ember volt. Öt éven keresztül senkit nem engedett ki Rómába, mert azt gondolta, hogy majd az megy ki, akit ő akar. Öt év után belátta, hogy az ő akaratának érvényesítése mennyire lehetetlen. Így kerültem ide Dorogra, bevallom egy kicsit szomorú szívvel, mert az emberben van egy kis hiúság is. De ezen már rég túl vagyok. Nyugodtan hallgathatnak, mert már mindent leadtam, hála Istennek!

Jöttem a dorogi Bányalelkésziségre

Így kezdődött el minden. Egy szent plébános, Miklós atya volt itt akkor. Mi nagyon letörten kezdtük el a munkánkat, hiszen az első vasárnap 57 embert számláltam a szentmisén. Amikor mi itt voltunk – nem is hiszik el a testvérek – milyen körülmények között éltünk. Szerencsére volt Margit nővér, aki a mindenesünk volt. Talán valaki emlékezik rá. Márianosztrán mint szerzetesnővér dolgozott. Olyan áldozatos ember volt, amilyenvel alig találkoztam. Egyszer a mindenszentek litániáját végeztem. A könyörgéseknél: Szent Domonkos szerzetes könyörögj érettünk. Szent István király könyörögj érettünk. Belefűztem: Birkatürelmű Miklós, kedves édesapánk könyörögj érettünk. Egy-két könyörgés után: Hosszan tűrő Imre könyörögj érettünk, mondták a testvérek. Miklós atya, aki minden szentmisémen itt volt, vagy bármi feladatom volt, azt mondta: mit csináltál? Én semmit, a hívek könyörgését kértem. Megbüntetett bennünket, két hétig nem ült le velünk az ebédlőasztalhoz. Ilyen könnyű örömeket is szereztünk néha egymásnak. Kevés ilyen áldozatos és jólelkű emberrel találkoztam. Ezek a kedves emberek színezték az életünket, kicsit mássá tették, mint a szürke hétköznapiak.

Elmentem az iskolába. **Egyetlen gyerek volt beíratva hittanra.** Az egy gyerekért is elmegyek. Egy gyerek is ember. Két hónap múlva 80-an, 90-en voltak a gyerekek. Eljutott az igazgatóhoz. Megkérdezte, kik vannak beiratkozva? Fölállt a gyerekek. És a többiek? Ők csak

jöttek! Felém fordult: miért nem küldte őket ki? Én igazgató úr soha se fogom őket kiküldeni, ide jön és igazságokra vágyakozik. Az igazgató úr egyenként megkérdezte a gyerekeket. Egy hónap múlva már többen nem mertek visszaszivárogni. 50-en voltunk minden alkalommal. Az évfárára elmentem, mert a tanári kar tagja voltam. Leültem a tanárok közé. A szülők jobban megismerhettek. Vége volt az évfárának, elkészöntünk. **Már ősszel 117 gyereket írtattak be hittanra.** Igazgató úr hivatott: tudja, mit csinált? Mit? Tönkre tesz! Hogyan? Tudja, hogy hány % növekedés ez? Tessék kiszámolni.

A szegényekért élünk

Sajátos kezdés volt. Tettem egy fogadalmat ennél a keresztnél, ami a templom előtt van. Itt hoztam életem legfontosabb döntését. Azt mondtam, hogy én ***a szegényekért akarok élni!*** Lemondok mindenfajta lehetőségről, ami e világi mércével méretik. Most azt tudom önöknek mondani, hogy tartom és nem is fogok ezen változtatni. Ezért is volt bennem ez az ötlet, hogy gyalogosan megyek végig, egészen Győrzámolyig.

A mi emberi utunk elsősorban azon méretik meg,
hogy mit tudunk tenni és mit teszünk azokért,
akik akármilyen értelemben bajban vannak!
Az embernek a másik emberre van szüksége!
A szegények legnagyobb problémája az,
hogy elszigetelődnek, egyedül maradnak!
Nekünk az a feladatunk, hogy megközelítsük őket
és megajándékozzuk őket jelenlétünkkel,
befogadásunkkal, megértésünkkel, a kísérésünkkel!

Akkor ezek az emberek újra kezdik értelmezni az életüket!

Egy szegény ember másképpen teszi ezt, mint egy jólétben élő. Minden ember, aki erre a világra született szeretne jólétben élni. Nem biztos, hogy jólétben. Ne is gondoljuk azt, hogy a jólét a megoldás. 2004-ben az angol Tomas Glaser, az Európai Unió magyarországi küldöttje előadást tartott: „Magyarország jövője a jólét! - címmel.. Mi a jólét? A jólét rendezett anyagi helyzet. De mi a jólét? A jólét szellemi, lelki, testi közösségi jó közérzet, ez a jólét. Mindenki szeretne jólétben élni! Amikor fogadalmat tettem, akkor ezt még nem tudtam így megfogalmazni.

Megszerettem az embereket

Csodálatos két esztendő töltöttem itt. Körülbelül ***három hónap múlva el akartak innen vinni!*** Egy főember: ezt a papot én viszem Budapestre magamhoz. A plébános, Miklós atya nagyon jámbor, szent ember volt, de kemény ember is, ha kellett. Ha neked lehet igényed, akkor nekem is van. Nem megy el, te meg menj innen el. Nem volt ez következmények nélkül. Így én maradtam itt még másfél évig.

Egy éve voltam itt, amikor ***a kormányzó úr meglátogatott bennünket!*** Nagyon őszintén, nagyon kedvesen a következőt mondta: Édes Fiam! Semmit se tudok érted tenni. Játékszer vagy a hatalmon lévőknek. Egyet teszek és ezt őszintén megígérem, ***imádkozom érted!*** Azt mondtam: Kormányzó úr, ne hogy mást tegyen! Nekem ez untig elég. Én a mai napig élek ebből. Mélyen a szívembe rejtettem ezt az embert!

Megszerettem az embereket, akik ezekben a kis házakban laktak. Azért volt nekem kedves, mert egyszerű, szegényes otthonok voltak, tiszták és gyönyörű virágok minden egyes kis

otthon előtt. Ezeknek az otthonoknak nagy részét megismerhettem. Gyalog mentem mindig az iskolába és fogadalmat is tettem, hogy én *mindenkinek köszönök!* Aki velem szembe jön, annak köszönök. Legyen gyerek, felnőtt, öreg, akármilyen. Fél év múlva nem volt ember, aki ne köszönt volna. Sőt szorongtak, hogy ők köszönjenek, meg tudjanak előzni.

Szórjuk a magot!

Harcolunk, mert ez a dolgunk! Szórjuk a magot, mert tudjuk azt, hogy mindenkinek szüksége van az igazságokra! Lekerekítve ezt a csodálatos dorogi két évet, bátorítok, lelkesítek mindenkit, hogy jobban szeressék egymást, jobban ismerjék meg egymást! Legyenek bátrak és áldozatosak! Legyenek bátrak gyereket szülni! Minden azon múlik, hogy ki mennyi áldozatot hoz a másikért! Ki a felebarátja a másiknak? Az, aki jót tesz vele! Aki nem tesz vele jót, ahhoz semmi köze! Forduljanak az Istenhez! Hallgatódzzanak az Istennél!

***Olyan titkokat sejteth meg az ember az isteni értékek világában,
amelyek az életet jelentik számunkra!***

ARANYMISÉS ÁLDÁS

Isten, aki a Boldogságos Szűz Mária anyasága által küldte el a világnak a Megváltó kegyelmét, adjátok rátok bőséges áldását. Éreztétek mindig és mindenütt a Szent Szűz segítő oltalmát, ő általa kaptátok az élet Szerzőjét. Papi áldásommal kérem számotokra Isten kegyelmét, kísérjen benneteket utatokon és áldjon meg az Atya, a Fiú és a Szentlélek!

+ **A M E N** +